

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/2/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010724
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4325010724.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Dušana Špireka v trestnej veci odsúdeného A. B. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 24.11.2025, sp. zn. 7Pp/34/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 13.01.2026 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., narodeného XX.XX.XXXX zamieta, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Levice, ako súd I. stupňa, napadnutým uznesením podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T 64/2022 zo dňa 17.01.2023 v trvaní 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa poukázal na návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a dokazovanie vykonané na verejnom zasadnutí, po ktorého vyhodnotení dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon polovice nepodmiennečného trestu odňatia slobody, avšak nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok. Podľa názoru súdu I. stupňa odsúdený plnením svojich povinností a správaním počas doterajšieho výkonu trestu nepreukázal polepšenie a nemožno od neho očakávať, že v prípade podmiennečného prepustenia bude viesť riadny život, poukazujúc aj na hodnotenie riaditeľa ústavu, z ktorého vyplýva, že podmiennečné prepustenie sa neodporúča, pričom disciplinárna odmena mu doposiaľ nebola udelená.

Súd I. stupňa vyslovil názor, že správanie sa odsúdeného vo výkone trestu v súlade s ústavným poriadkom je znakom toho, že v prípade neustálej kontroly je schopný dodržiavať normy správania sa. Podstata podmiennečného prepustenia však netkvie v tom, aby bol odsúdený za dobré správanie, prípadne dobrú prácu vo výkone trestu automaticky prepustený po odpykaní zákonom ustanovenej doby. Ide o zmierňovacie ustanovenie pre tých páchatel'ov, u ktorých doterajší výkon trestu nasvedčuje záveru o ich prevýchove a úspešnej resocializácii a je opodstatnené len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti existuje odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude aj na slobode viesť riadny život a že pre spoločnosť tu nie je príliš veľké riziko jeho recidívy (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 53/2008, zo 14. februára 2008). Rozhodnutie o podmiennečnom prepustení má fakultatívnu povahu, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom ustanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. V tejto súvislosti považuje súd za vhodné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku trestu na odsúdeného rozhodol súd, ktorý vydával príslušné rozhodnutie. Súd I. stupňa nemal za preukázané ani splnenie druhej materiálnej podmienky - že sa môže od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti tak, ako to upravuje § 66 ods. 1 Tr.

zák. Očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom v prípade osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu. Z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva u odsúdeného menej priaznivá resocializačná prognóza a stredné riziko recidívy. Súčasne súd I. stupňa poukázal na odsúdenia odsúdeného evidované v odpise z registra trestov, podľa ktorých sa už viackrát dopustil úmyselnej trestnej činnosti (najmä krádeží), doposiaľ bol 14-krát odsúdený, pričom už v minulosti bol vo výkone trestu odňatia slobody a napriek tomu sa opakovane dopustil úmyselnej trestnej činnosti, pre ktorú aktuálne vykonáva trest odňatia slobody. Mimo toho odsúdený už v minulosti porušil podmienky podmiennečného odsúdenia, keďže v skúšobnej dobe sa neosvedčil a bol mu nariadený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, čo taktiež bolo potrebné zohľadniť z hľadiska materiálnych podmienok.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí podal sťažnosť odsúdený. Bližšie písomné odôvodnenie podanej sťažnosti nadriadenému súdu do času konania neverejného zasadnutia doručené nebolo.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou – odsúdeným, v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo. Zistil, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Na podklade predloženého spisového materiálu nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa po verejnom prejednaní danej veci rozhodol správne. Dodržal procesný postup vyplývajúci z ustanovenia § 415 Tr. por., keďže o návrhu odsúdeného konal a rozhodol na verejnom zasadnutí, za prítomnosti odsúdeného, ktorému umožnil k meritu veci sa vyjadriť. Verejné zasadnutie bolo vykonané v prítomnosti prokurátora i zástupcu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Nadriadený súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnymi úvahami i závermi súdu I. stupňa, ktorý správne v rámci svojej argumentácie poukázal na zákonom vyžadované podmienky pre kladné rozhodnutie o návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Medzi tieto patrí preukázanie zo strany odsúdeného, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal také polepšenie, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. U osoby odsúdenéj za prečin súd skúma splnenie daných podmienok po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Súd I. stupňa nepochybil, keď pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadal i na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva (§ 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.).

Taktiež si nadriadený súd osvojil právny názor súdu I. stupňa, že odsúdený v danom prípade splnil formálnu podmienku vyžadovanú citovaným zákonným ustanovením, pretože vykonal polovicu z uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Ako vyplýva z predloženého spisového materiálu, predpokladaný termín vykonania celého trestu odňatia slobody je dňa 01.02.2026. Možno súhlasiť i s právnym názorom súdu I. stupňa ohľadne nesplnenia ani jednej z materiálnych podmienok a v tomto smere uviedol zákonu zodpovedajúce argumenty. Súd I. stupňa správne poukázal i na kriminálny spôsob života odsúdeného, ktorý už v minulosti bol vo výkone trestu odňatia slobody a ani toto mu nezabránilo spáchať opätovne úmyselný trestný čin. Na danom podklade možno konštatovať, že u odsúdeného je zvýšené riziko recidívy a nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti – po výkone trestu odňatia slobody povedie riadny život. Aj podľa názoru nadriadeného súdu bude potrebné, aby odsúdený vykonal celý jemu uložený trest odňatia slobody tak, aby jeho náprava a prevýchova bola zavŕšená do čo najvyššej možnej miery, pričom k vyhoveniu jeho návrhu nepostačujú ním predložené argumenty, že už „má len malý zvyšok trestu a rád by išiel domov“.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)